

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 8 (636)

Mierzeszyn, 2 lutego 2025 r.

ISSN 2082-0089 Rok 16

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**SPOTKANIE KS. KANONIKA ANDRZEJA SOWIŃSKIEGO
Z JEGO EKSCIELENCJĄ
KS. ARCYBISKUPEM WACŁAWEM DEPO METROPOLITĄ CZĘSTOCHOWSKIM**
Jasna Góra, 29 stycznia 2025 roku.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA Z OKAZJI XXXIII ŚWIATOWEGO DNIA CHOREGO

11 lutego 2025 roku

„Nadzieja zawieść nie może” i umacnia nas w ucisku
(Rz 5, 5)

Drodzy Bracia i Siostry!

Obchodzimy XXXIII Światowy Dzień Chorego w Roku Jubileuszowym 2025, w którym Kościół zaprasza nas, abyśmy stali się „pielgrzymami nadziei”. Towarzyszy nam w tym Słowo Boże, które za pośrednictwem Św. Pawła przekazuje nam przesłanie wielkiej zachęty: „Nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5), co więcej umacnia nas w ucisku.

Są to słowa pocieszające, ale mogą jednak rodzić pewne pytania, zwłaszcza w tym, kto cierpi. Na przykład: jak pozostać mocnym, gdy jesteśmy dotknięci poważnymi chorobami, powodującymi kalectwo, wymagającymi być może leczenia, którego koszty przekraczają nasze możliwości? Jak to uczynić, gdy oprócz naszego cierpienia widzimy cierpienie tego, kto nas kocha, i który choć jest blisko nas, czuje się bezsilny, aby nam pomóc? We wszystkich tych okolicznościach odczuwamy potrzebę wsparcia większego od nas: potrzebujemy pomocy Boga, Jego łaski, Jego Opatrzności, tej siły, która jest darem Jego Ducha (por. Katechizm Kościoła Katolickiego, n. 1808).

Zatrzymajmy się więc na chwilę, aby zastanowić się nad obecnością Boga blisko tych, którzy cierpią, szczególnie w trzech aspektach, które ją charakteryzują: spotkanie, dar i dzielenie się.

1. Spotkanie. Kiedy Jezus wysłał siedemdziesięciu dwóch uczniów na misję (por. Łk 10, 1-9), zachęca ich, aby mówili chorym: „Przybliżyło się do was królestwo Boże” (w. 9). To znaczy, prosi ich, aby pomogli im znajdować nawet w słabości, jakkolwiek bolesnej i trudnej do zrozumienia, szansę do spotkania z Panem. Rzeczywiście, w czasie choroby, jeśli z jednej strony odczuwamy całą naszą kruchość stworzenia – fizyczną, psychiczną i duchową – to z drugiej strony doświadczamy bliskości i współczucia Boga, który w Jezusie podzielił nasze cierpienia. On nas nie opuszcza i często zaskakuje nas darem wytrwałości, o której nigdy byśmy nie pomyśleli, a której sami nigdy byśmy nie zdobyli.

Choroba staje się więc okazją do spotkania, które nas przemienia, do odkrycia niewzruszonej skały, do której możemy się zakotwiczyć, aby stawić czoła burzom życia. Jest to doświadczenie, które nawet w wyrzeczeniu czyni nas silniejszymi, ponieważ jesteśmy bardziej świadomi, że nie jesteśmy sami. Z tego powodu mówi się, że cierpienie zawsze niesie ze sobą tajemnicę zbawienia, ponieważ pozwala doświadczyć bliskiego i realnego pocieszenia pochodzącego od Boga, aż do „poznania pełni Ewangelii ze wszystkimi jej obietnicami i życiem” (Św. Jan Paweł II, Przemówienie do młodzieży, Nowy Orlean, 12 września 1987 r.).

2. I to prowadzi nas do drugiego punktu refleksji: do daru. Istotnie, nigdy, tak bardzo jak w cierpieniu, nie uświadamiamy sobie, że wszelka nadzieja pochodzi od Pana, a zatem jest przede wszystkim darem, który należy przyjąć i pielęgnować, pozostając „wiernymi wierności Boga”, według pięknego wyrażenia Madeleine Delbrêl (por. La speranza è una luce nella notte, Città del Vaticano 2024, Prefazione).

Ponadto, tylko w zmartwychwstaniu Chrystusa wszelki nasz los znajduje swoje

miejsce w nieskończonym horyzoncie wieczności. Jedynie z Jego Paschy pochodzi pewność, że „*ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy terażniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga*” (Rz 8, 38-39). A z tej „*wielkiej nadziei*” wypływa każdy inny promyk światła, dzięki któremu można przewyciężyć życiowe próby i przeszkody (por. Benedykt XVI, Enc. Spe salvi, 27.31). Nie tylko to, ale Zmartwychwstały idzie także z nami, stając się naszym towarzyszem podróży, jak dla uczniów z Emaus (por. Łk 24,13-53). Podobnie jak oni, my również możemy podzielić się z Nim naszym zagubieniem, naszymi niepokojami i naszymi rozczarowaniami, możemy słuchać Jego Słowa, które nas oświeca i rozpala nasze serce, i rozpoznać Go obecnego w łamaniu Chleba, dostrzegając w Jego przebywaniu z nami – pomimo granic terażniejszości – owo „*ponad*”, które stając się bliskie, przywraca nam odwagę i ufność.

3. I tak dochodzimy do trzeciego aspektu – do dzielenia się. Miejsca, w których cierpimy, są często miejscami dzielenia się, gdzie wzajemnie się ubogacamy. Ileż razy, przy łóżku chorego uczymy się nadziei! Ileż razy, stojąc blisko tych, którzy cierpią, uczymy się wierzyć! Ileż razy, pochylając się nad potrzebującymi, odkrywamy miłość! A więc, uświadamiamy sobie, że jesteśmy „*aniołami*” nadziei, posłańcami Boga, jedni dla drugich, wszyscy razem: chorzy, lekarze, pielęgniarki, członkowie rodzin, przyjaciele, kapłani, zakonnicy i zakonnice; tam gdzie jesteśmy: w rodzinach, przychodniach, domach opieki, w szpitalach i w klinikach.

I ważne jest, abyśmy potrafili uchwycić piękno i znaczenie tych spotkań łaski i nauczyli się zapisywać je w duszy, aby o nich nie zapomnieć: aby zachować w sercu życzliwy uśmiech pracownika służby zdrowia, wdzięczne i ufne spojrzenie pacjenta, wyrozumiałą i troskliwą twarz lekarza lub wolontariusza, pełną oczekiwania i zatroskania twarz małżonka, dziecka, wnuka lub drogiego przyjaciela. To wszystko są światła, które warto docenić, które nawet w ciemnościach próby nie tylko dają siłę, ale uczą prawdziwego smaku życia, w miłości i w bliskości (por. Łk 10, 25-37).

Drodzy chorzy, drodzy bracia i siostry, którzy służycie pomocą cierpiącym, w tym Roku Jubileuszowym odgrywacie bardziej niż kiedykolwiek szczególną rolę. Wasze podążanie razem jest bowiem znakiem dla wszystkich, „*hymnem na cześć ludzkiej godności, pieśnią nadziei*” (Bulla Spes non confundit, 11), której głos wykracza daleko poza sale i łóżka miejsc opieki, w których się znajdujecie, pobudzając i zachęcając do miłości „*zgodny chór całego społeczeństwa*” (tamże), w harmonii niekiedy trudnej do osiągnięcia, ale właśnie dlatego najbardziej słodkiej i mocnej, zdolnej wnieść światło i serdeczność tam, gdzie ich najbardziej potrzeba.

Cały Kościół dziękuje wam za to! Ja również to czynię i modłę się za was, powierzając was Maryi, Uzdrawieniu Chorych, poprzez słowa, z którymi wielu braci i siostr zwracało się do Niej w potrzebie:

*Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko,
naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych,
ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać,
Panno chwalebna i błogosławiona.*

Błogosławię was wraz z waszymi rodzinami i bliskimi i proszę, abyście nie zapomnieli modlić się za mnie.

Rzym, u Świętego Jana na Lateranie, dnia 14 stycznia 2025 roku

papież FRANCISZEK

GAZETA PARAFII ŚW. BARTŁOMEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

U ŚW. BARTŁOMEJA W MIERZESZYNIE

Numer 40 (620) Mierzyszyn, 1 listopada 2024 r. ISSN 2082-0089 Rok 15

Planem przewodnim jest wyłączenie do sądu uwewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzyszynie.

**SPOTKANIE KS. KANONIKA ANDRZEJA SOWIŃSKIEGO Z JEGO EKSCLENCJĄ
KS. BISKUPEM WIESŁAWEM MERINGIEM Z WŁOCŁAWKA**
Rumia Janowo, 19 października 2024 roku

U ŚW. BARTŁOMEJA W MIERZESZYNIE - nr 40 (620)

1 listopada 2024

KS. BISKUP WIESŁAW ALOJZY MERING

MOJA WIEŚ

Urodził się 10 grudnia 1945 roku w Zakusku k. Olszki. Studiował w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie uzyskał dyplom magistra filozofii chrześcijańskiej na podstawie pracy napisanej pod kierunkiem prof. Stefana Wierzbickiego. Tytuł naukowy doktora otrzymał w 1976 roku w Akademi Teologii Katolickiej w Warszawie na podstawie dysertacji doktorskiej, której promotorem był prof. Mieczysław Gogacz. W roku 1978 ukazał się Wydział Teologiczny Uniwersytetu Państwa Humanistycznych w Straszynie, uzyskując stopień licencjata teologii.

Przyjął do niewielkiego wioska koło Zakusa. Tam mieszkał do 13 roku życia.
Moje nawracenie, niebysze już past Jurdzowska, napisała do mnie, gdy zostałem biskupem w Włocławku: „Czy pamiętasz, razes zapach jesionowych liści w Przejajdu?”
Teżem park, jego ścieżki, kolory, listonoszowe zapachy - ciągle noszę je w sobie. Widzę wieloletnie dywan wiosennych kwiatów: szałwii i przytłaczak - Chrystyłem odchodził domem słońce, mieniący deszczem kielisgi, XVI-wieczny kocioł, w którym był ministerstwo, plebanie i ks. Józef Kasprzyka, w którego z niezłym zdaniem zobaczyłem pierwszy raz w życiu telewizor. Nawet poproszony dałem PGR traktorskiemu jako prezenta miejsce dziecięcych przygód.

W 1972 roku ukazał się Wydział Seminarium Duchownego w Pelplinie i przyjął święcenia kapłańskie. Następnie pracował jako wikariusz w parafiach: św. Marcina w Śleszowie, Chrystusa Króla w Turzynie, Matki Bożej Różańcowej w Gdyni oraz, półtora roku, jako proboszcz, w Ligocinach k. Pelplina.

A kiedy spościłem to moja piękna, kaszubska wioska, doświadczyłem tego, co Grecy stracali w śnie - Antenorze rodzina słońca została we mnie. Wiele razy sądziłem tam zupełnie anonimowo, by dotknąć, popatrzeć i wcieli wyobrazić do przeszłości. Wtem, „milionyż pęknięt żaden wód nie wiodł do latania” - jak napisał Adam Asnyk. Ale potęga wyobraźni, pamięci - której siła nie odchodziła się może - sprawiła, że to, co silił umiał, wtem: śmieć, głęka, ogród, dom, wieki kolory drzew, trawy, ziemi i nieba. Próbaż potem ocali latania?

Przez 40 lat wykładał przedmioty filozoficzne w seminarium duchownych w Pelplinie, Koszalinie, Elblągu i Włocławku, a także na studiach teologicznych organizowanych przez diecezję po roku 1989.

„Nied, kto traci pamięć, za życia umiera; naród, który traci pamięć, ginie”, uważał Roman Brzdęk. „Boga dzięk, że choć wiele manifestowało chętności, to jednak siła napędza się może wyrazić a nas pamięci, jeżeli się na to nie zgodzimy. „Miejscu nasze na ziemi i porządku się razem z nami... Co straciło swoje latanie, choć znowa zostały i podległy się w tym celu nasz, naszą pamięcią, czyli naszym lataniem” - pisał Jarosław Marek Ryskindwiewia w książce „Głowa wiatru kocha”.

26 kwietnia 2003 roku przyjął święcenia biskupie, zostając 76. Ordynariuszem Diecezji Włocławskiej. W latach 2006-2016 pełnił funkcję przewodniczącego Komisji ds. Kultury i Kultury Detektywów Kulturowego przy Konferencji Episkopatu Polski. W tym samym czasie kierował pracami Komisji ds. Dialogu Konferencji Episkopatu Polski.

Pamięć, czyli lataniem ...

Od 2021 roku biskup senior diecezji włocławskiej. Jest autorem ponad tysiąca publikacji naukowych, religijnych i popularnych.

SENS ISTNIENIA

Dzięk się to w niejedynolity Przejajdu (dotychczas diecezja gdańska), gdzie od 1949 r. funkcjonowała parafia św. Jana Ewangelisty. Ile mógłbym mieć lat? Pięć, może sześć? Długość nie pamiętam. Byłem ministrantem, miałem wice proboszcza, ks. Józefa Kasprzyka. Pewnie przez niego o coś poproszony, przyszedłem do plebanii. Każde siedział w pokoju i w coś się wyprawy. Poszedłem za jego wskazaniem: był ukrywony w jakiejś szkrybie z niewidką, szaro-biała szkryba. Na tej szkrybie poruszały się postacie, toczyły się jakby akcje. Pierwszy raz w życiu zobaczyłem wtedy telewizor. Byłem tym bardzo przyciągnięty. I tam, w plebanii, i jeszcze przez drugi czas potęgi, nie mogłem mieć nawet cienia potęgi, jak przyszedł zgryza nasz sakłonek chrasty. Podobne potęgi nawet zastąpił szelwionki drugiego człowieka. Czy jednak sensu kochać? A właściwie - po co lataniem na ziemi bez miliońki często trudnej, wyznaczonej, a przecież i ofiarnej, cierpliwiej, łaskawej, niepomniastajonej siłgi? Miliońki, która nie sęczy się z nieprawidłowości - lecz wędzi się razem z prawdą? Zastępowanie głębi historii o słońcu, który wieszczono

U ŚW. BARTŁOMEJA W MIERZESZYNIE - nr 40 (620)

1 listopada 2024

nie miał ochoty zasmak. Pwoli więc Mamę świętą domowywał pracami „Mamusia, opowiedz mi bajeczkę”! Pwoliama to próba kilka razy. Wreszcie mama proponuje: „Widz sobie bajeczkę w telewizorze”. A tyśnak uśmiechnął się i powiedział: „Nie chce, Mamu, bo telewizor nie widnie matę na kolana”!
Cóż za odpowiedź! miłodzi się że i nie nauczył żaden aparat, żadna książka! To potęgi tylko drugą, kochającej rodzinie!

MATKA ŚWIĘTEGO

Włocławek godnie uszczlił beatyfikację ks. Jerzego Popiełuszki, choć przy brzoju św. Tamasia wiedzy, marności wiedzy, była godzi siła mieszkańców; tak jest zawsze co roku.

Wśród obecnych Ona była najprostszą, najwykłępszą, najbardziej „świętą”. Ale to w jej stronę kierowały się hamery, oczy, śmiechki. Ona budziła najświętsze zainteresowanie dziwniakarzy.

I wspomniał się tym nie przejmowała w spracowanych, pemsaracowanych dionizach pracościwa, pioski rżniada; czasem poprzeciała chwate, które okrywała jej głowę.

Cieszyłem się, że w czasie świętej Liturgii dane mi było sianieć jej smak pokoju. Przystąpiłem się do stobie i - odpowiadając na jej serdeczny gest - także i ja za czasu uwolnionem jej ruce.

W kilka dni później w. Beaudyła, moja wiera i dołek dnoa z Aalw w Belgii napisała mi w mailu: „Jakże miał Kładaż zaszczytu - uwolnionem dioniz Matki świętego...”

To prawda, byłam bardzo poruszony, bo obwidłem w tym prostym smaku swardzi naszczek dla wszystkich matek katezy. Czuje także, iż uwolnionem wtedy dioniz świętej Matki - świętego Kapłana.

Ks. Biskup WIESŁAW A. MERING

Kościół parafialny św. Jana Ewangelisty w Przejajdu, w dekanacie Zakuski.

U ŚW. BARTŁOMEJA W MIERZESZYNIE - nr 40 (620)

1 listopada 2024

Ks. Kanonik Andrzej Sowiński, Ks. Biskup Wiesław Mering, Ks. Probosc Włodzimierz Koszłowski
Rumia Janowo, 19 października 2024 roku.

STRONA INTERNETOWA PARAFIA: www.parafia.11k.pl CMENTARZ: www.angly.pl/mierzyszyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomeja Apostoła w Mierzyszynie
PL 04 8323 0052 0203 2417 2000 8001. Kod SW/BWP: 08WCLPFP
Bank Spółdzielczy w Przemyśle Gdańskim Oddział Twcki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMEJA W MIERZESZYNIE - Główna Parafia św. Bartłomeja Apostoła w Mierzyszynie.
Planem przewodnim jest wyłączenie do sądu uwewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzyszynie.
Książka nawraci: ks. Andrzej Sowiński, następcy od: warszawski Janusz Krawczyński, red. techniczny: Franciszek Świątek
Wydawca: Parafia św. Bartłomeja Apostoła, ul. Kołomyjska 17, 83-061 MIERZESZYN, tel. 02042 08 082 81 18,
e-mail: mierzyszyn@parafia11k.pl. Cena: 2000 zł brutto, łącznie z podatkiem VAT.

+ Dostojny Księżę Proboszczu!

Bardzo się ucieszyłem
przebranymi egzemplami
Izami gazet parafial-

nych, a także, szczególnie, testami
zawieszonymi mojego autostwa.
Kaszuby to moja ziemia urodzina
i cecę w Orlowie sporzęć na cmentarzu,
z moimi najbliższymi. W kazy- wazie
stawać używać we mnie czułe wspomnie-
nia czasów wiedzy byłem szczęśliwy, wtedy,
beztroski. Właśnie Przyjaźni i Orlowo to moje
czasy ARKADII.

Zyczą Królów Kamionowi wielu
dobrych sukcesów w pracy duszpasterskiej.
Nietatnie się chwile, ale służący Panu Dzielcu!

Zapewniaw o serdecznej uiszi
+ Ulicz

22 I 25

Prace porządkowe na terenie dołączonym do cmentarza parafialnego w Mierzeszynie, styczeń 2025 roku.

**PODZIĘKOWANIE
ZA OFIARY NA REMONT
KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH:
ROK 2025**

- 132. Anna i Wojciech Rekowscy, Mierzeszyn
- 133. Zofia Szymańska, Mierzeszyn
- 134. Halina i Grzegorz Dąbkowscy, Mierzeszyn
- 135. Agnieszka i Sebastian Rojkiewicz, Mierzeszyn
- 136. Gertruda Rojkiewicz, Mierzeszyn
- 137. Helena i Łukasz Rojkiewicz, Mierzeszyn
- 138. Ewa i Piotr Koryccy, Mierzeszyn
- 139. Mieczysław Korycki, Mierzeszyn
- 140. Krystyna Korycka, Mierzeszyn
- 141. Jerzy Korycki, Mierzeszyn
- 142. Irena i Józef Koryccy, Mierzeszyn
- 143. Patrycja i Marek Koryccy, Mierzeszyn
- 144. Ewa i Jacek Szuba, Mierzeszyn
- 145. Magdalena i Andrzej Piotrkowscy, Mierzeszyn
- 146. Barbara i Edward Rogalewscy, Mierzeszyn
- 147. Andrzej Kraiński, Mierzeszyn
- 148. Wiesława i Andrzej Warda, Mierzeszyn
- 149. Mariola Baltrukas, Mierzeszyn
- 150. Beata i Daniel Formela, Mierzeszyn
- 151. Krystyna i Wojciech Czerwińscy, Mierzeszyn
- 152. Paulina i Mariusz Czerwińscy, Mierzeszyn
- 153. Anna i Bartłomiej Jurek, Mierzeszyn
- 154. Mariusz Lipski, Olszanka
- 155. Maria i Wojciech Temberscy, Błotnia
- 156. Beata i Andrzej Walczyna, Zaskoczyn
- 157. Karolina Klimowska, Mierzeszyn
- 158. Hanna i Krzysztof Grabiński, Mierzeszyn
- 159. Teresa i Ryszard Budzyński, Warcz
- 160. Barbara i Mirosław Gajewscy, Mierzeszyn
- 161. Maria i Władysław Ornowscy, Mierzeszyn
- 162. Paweł Schutzmann, Graniczna Wieś
- 163. Krystyna Gwóźdź, Warcz
- 164. Agnieszka i Wojciech Napiórkowscy, Mierzeszyn
- 165. Helena i Marian Szulejewscy, Zaskoczyn
- 166. Dariusz Rychlica, Mierzeszyn
- 167. Janina i Adam Sikorscy, Błotnia

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

**PAPIESKA INTENCJA
APOSTOLSTWA MODLITWY**

na luty 2025

O powołania do kapłaństwa i życia zakonnego

Módlmy się, aby wspólnota kościelna była otwarta na pragnienia i wątpliwości młodych ludzi, którzy czują powołanie do służenia misji Chrystusa w życiu kapłańskim i zakonnym.

ROK ŁASKI OD PANA
JUBILEUSZ 2025
100 lat Archidiecezji Gdańskiej

Rok Święty
jubilaum2025.va/pl

100-lecie archidiecezji
wojciech25.pl

**DZIEŃ CHOREGO
W MIERZESZYNIE I W ZASKOCZYNIE**

Wspomnienie NMP z Lourdes

Serdecznie zapraszam wszystkich Starszych oraz Chorych Parafian na Mszę świętą z okazji XXXIII Światowego Dnia Chorego we wtorek, 11 lutego 2025 roku o godz. 9.30. Eucharystia będzie sprawowana w kościele św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie. Będzie również okazja przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych. Pod koniec Mszy świętej specjalne nabożeństwo w intencji chorych z błogosławieństwem lourdzkim.

Natomiast, w Domu Pomocy Społecznej „Leśny” w Zaskoczynie we wtorek, 11 lutego 2025 roku o godz. 11.00 będzie sprawowana Msza święta z sakramentem namaszczenia chorych.

ks. Andrzej Sowiński

W zakrystii Sanktuarium Matki Bożej na Jasnej Górze, 29 stycznia 2025 roku. Od lewej: ks. prałat Mirosław Paracki, proboszcz Parafii św. Stanisława Kostki w Gdańsku Oliwie; ks. kanonik Wiesław Philipp, proboszcz Parafii Chrystusa Miłosiernego w Gdyni Redłowie; Ks. Arcybiskup Wacław Depo Metropolita Częstochowski; ks. kanonik Jan Świstowicz, proboszcz Parafii św. Antoniego Padewskiego w Gdańsku Brzeźnie, ks. kanonik Andrzej Sowiński, proboszcz Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcyfia.i3k.plCMENTARZA: www.mogily.pl/mierzeszyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
 PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYŃNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
 Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYŃ, tel. (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzeszyn@diecezjagdanski.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.